

першочерговими не тільки для банківської системи, але й для учасників ринку ПФІ [3,4].

У лютому 2003 року Технічний комітет IOSCO опублікував «Загальні принципи розкриття обговорень керівництва та аналізу фінансового стану і результатів діяльності» (MD&A), що має на меті: дати інвесторам можливість бачити компанію «очима її керівництва»; сприяти покращенню якості розкриття фінансової інформації та формувати контекст, у якому слід аналізувати фінансові звіти; надавати інформацію про складові прибутків і руху грошових коштів та їх періодичність; надавати інформацію про ризики стосовно прибутків і рух грошових коштів компанії [5].

Отже, створення прозорої системи розкриття інформації є необхідною умовою для підвищення ефективності функціонування ринку ПФІ, що безпосередньо створює умови для виконання ринком своїх функцій (хеджувальної, інформаційної), сприяє запобіганню зловживанням на ринку, подоланню проблеми інформаційної асиметрії на ринку ПФІ, оскільки прозора інформація дозволяє інвестору адекватно оцінити потенціал будь-якого фінансового інструменту та ризики, пов'язані з ним. Усування інформаційної асиметрії і зниження невизначеності дозволяє більш правильно визначити ціну, за якою активи можуть бути розміщені на ринку, і, отже, сприяє підвищенню ефективності ринку [6].

Список використаних джерел:

1. Бычков А.П. Мировой рынок ценных бумаг: Институты, инструменты, инфраструктура / А. П. Бычков. – М. : Диалог-МГУ, 2004. – 163 с.
2. Цілі і принципи регулювання ринку цінних паперів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nsmc.gov.ua/partners/international/IOSCOdocs>
3. Макаренко І.О. Стійкий розвиток ринку похідних фінансових інструментів України: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08/ Макаренко Інна Олександрівна. – Суми, 2010. – 264 с.
4. Basel Committee on Banking Supervision. Principles of Sound Liquidity Risk Management and Supervision. – Switzerland : Basel, 2008. – 44 p.
5. Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів [Електронний ресурс] // Проект розвитку ринків капіталу. – Режим доступу http://www.capitalmarkets.kiev.ua/download/disclosure_intl_experience.pdf
6. Горбатенко О.А. Формирование эффективной инвестиционной политики предприятия. Анализ фондового рынка и подходы к созданию и управлению финансовыми активами / О.А. Горбатенко. – Белгород : БелТАСМ, 1999. - 32 с.

УДК: [657.37:330.34](477)

ПЕРСПЕКТИВИ СКЛАДАННЯ ЗВІТНОСТІ ПРО СТІЙКИЙ РОЗВИТОК В УКРАЇНІ

*Гриценко О.І., к.е.н., доцент
доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту
ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ», м. Суми*

Метою створення будь-якого підприємства є здійснення певного виду діяльності для отримання прибутку. Фінансові результати діяльності підприємств, у свою чергу, характеризують прибутки та збитки. Для їх визначення зіставляють отримані доходи та понесені витрати, достовірна оцінка яких можлива лише за даними бухгалтерського обліку. Саме від повноти та достовірності інформації залежить адекватність прийнятих управлінським персоналом рішень.

Незадовільне фінансове становище підприємства призводить, як правило, до погіршення платоспроможності і, в остаточному підсумку, до його банкрутства. Першочерговим завданням керівництва в даному плаші є ведення моніторингу фінансового становища підприємства з метою виявлення негативних тенденцій, їхньої ліквідації або мінімізації їх наслідків. Прогнозування і попередження банкрутства повинні стати звичайною процедурою в системі фінансового управління підприємством.

Традиційна система фінансової звітності не повністю відповідає цим вимогам та очікуванням, так як вона представляє інформацію про фінансовий стан та отримані фінансові результати діяльності організації. На нашу думку зацікавленим користувачам потрібна комплексна інформація про вплив рішень суб'єктів господарювання на можливості їх стійкового розвитку.

Концепція стійкого розвитку була розроблена в ряді документів Організації Об'єднаних Націй (ООН) для визначення розвитку, який передбачає інтеграцію трьох компонентів – економічного зростання, соціального розвитку та охорони навколишнього середовища – в якості взаємодоповнюючих елементів.

Зацікавленими сторонами в міжнародних стандартах визнаються особи, організації та суспільні інститути, на яких може суттєво вплинути діяльність, продукція (роботи, послуги) та результативність організації, або які самі можуть суттєво вплинути на діяльність, продукцію (роботи, послуги) та результативність організації [2; 3].

Стійкий розвиток викликає необхідність перегляду існуючих критеріїв ефективності роботи підприємства.

Актуальність даних досліджень підтверджує той факт, що сьогодні на переважній більшості вітчизняних підприємств спостерігається відсутність ефективного механізму управління внаслідок низького рівня професіоналізму управлінського персоналу.

Одним з найважливіших чинників зростаючої ефективності діяльності є покращення рівня якості обслуговування з одночасним пошуком резервів зниження витрат обігу, що є основним джерелом підвищення рентабельності фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання. Забезпечення якості обслуговування в умовах ринкової економіки є вирішальною умовою конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Намагання досягнення найвищих результатів при найменших затратах часто призводить до економічного суперництва підприємств цінними факторами. При цьому проблема якості є найважливішим чинником підвищення рівня життя, економічної, соціальної й екологічної безпеки. Одним з важливих напрямів виведення підприємств з кризи є продумана, раціональна, ефективна асортиментна політика кожного підприємства. Особливу увагу в її розробці необхідно приділити оновленню асортименту, здійсненню продукції, її конкурентоспроможності на ринку товарів в державі та за її межами.

Разом з цим відчувається потреба в удосконаленні єдиної системи стандартизації та якості товарів, що включають розробку конкретних технічних регламентів; підвищенні інформаційного забезпечення та покращення якості життя через планування асортименту продукції відповідно до потреб населення (особливо у сільській місцевості); активізації відповідальності споживачів, що впливає на їх вибір товарів; удосконаленні механізму ціноутворення та лібералізації внутрішнього ринку.

До основних механізмів розв'язання даної проблеми є проведення маркетингових досліджень внутрішнього ринку та реклами, постійна робота по поліпшенню якості та безпеки продукції, створення сприятливих умов для реалізації продукції, забезпечення (за необхідності) після продажного обслуговування покупців та робота по підвищенню культури організації як основоположного принципу якості обслуговування населення.[1]

Регулярне складання звітів про стійкий розвиток надає комерційним організаціям ряд вигід для стратегічного управління, в тому числі:

- забезпечення можливості прийняття більш кількісних управлінських рішень на підставі аналізу очікувань всіх зацікавлених сторін та суспільства в цілому;

- створення можливостей для підвищення якості управління ризиками;

- покращення морального клімату в колективі та підвищення конкурентоспроможності та привабливості організації на ринку праці;

- зміцнення зв'язків та контактів з діловими партнерами організації;

- підвищення можливостей організації у залученні капіталу;

- підвищення ефективності вартісно-орієнтованого управління за рахунок розширення можливостей для обліку та комплексного аналізу факторів вартості організації.

Таким чином, звітність про стійкий розвиток являє собою новий самостійний напрямок бухгалтерської звітності, орієнтований на задоволення вимог та очікувань зацікавлених сторін та суспільства в цілому. Підготовка такої звітності сприяє істотному зниженню ризиків діяльності та підвищенню ефективності управління стійким розвитком організації. Звітність про стійкий розвиток є складовою частиною відповіді організації на вимогу часу – забезпечення такого розвитку, який буде задовольняти потреби сучасності та можливості забезпечення потреб майбутніх поколінь.

Список використаних джерел:

1. Гриценко О.І. Якість обслуговування як економічна категорія: проблеми визнання [Текст] / О.І. Гриценко // Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – Тернопіль. – 2013. – № 4 (42). – С. 192-195.

2. Керівництво по звітності в області стійкого розвитку. Версія 3.0/ Sustainability Reporting Guidelines/ Version 3/0 Fmsterdam Global Reporting Initiative, 2006.

3. The evolution of accountability – sustainability reporting for accountants | Statements on management accounting/ Business performance management/ Montvale, NJ Institute of management accountants, 2008.

[ ]/ .. // -
- (12 2013 . .)-
: , 2013. - . 25-27.